

**UCHWAŁA NR VII/73/15
RADY MIEJSKIEJ W STEPNICY**

z dnia 8 października 2015 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w miejscowości Gąsierzyno

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594 z późn. zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy bez nazwy, zlokalizowanej w miejscowości Gąsierzyno, gmina Stepnica, na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi gruntów 57 i 60, obręb Gąsierzyno, gmina Stepnica, dla której Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi Księgę wieczystą nr SZ10/00048158/9, nadaje się nazwę: **Bolesława Prusa**.

2. Usytuowanie oraz przebieg ulicy, o której mowa w ust.1, w sposób graficzny obrazuje załącznik do niniejszej uchwały.

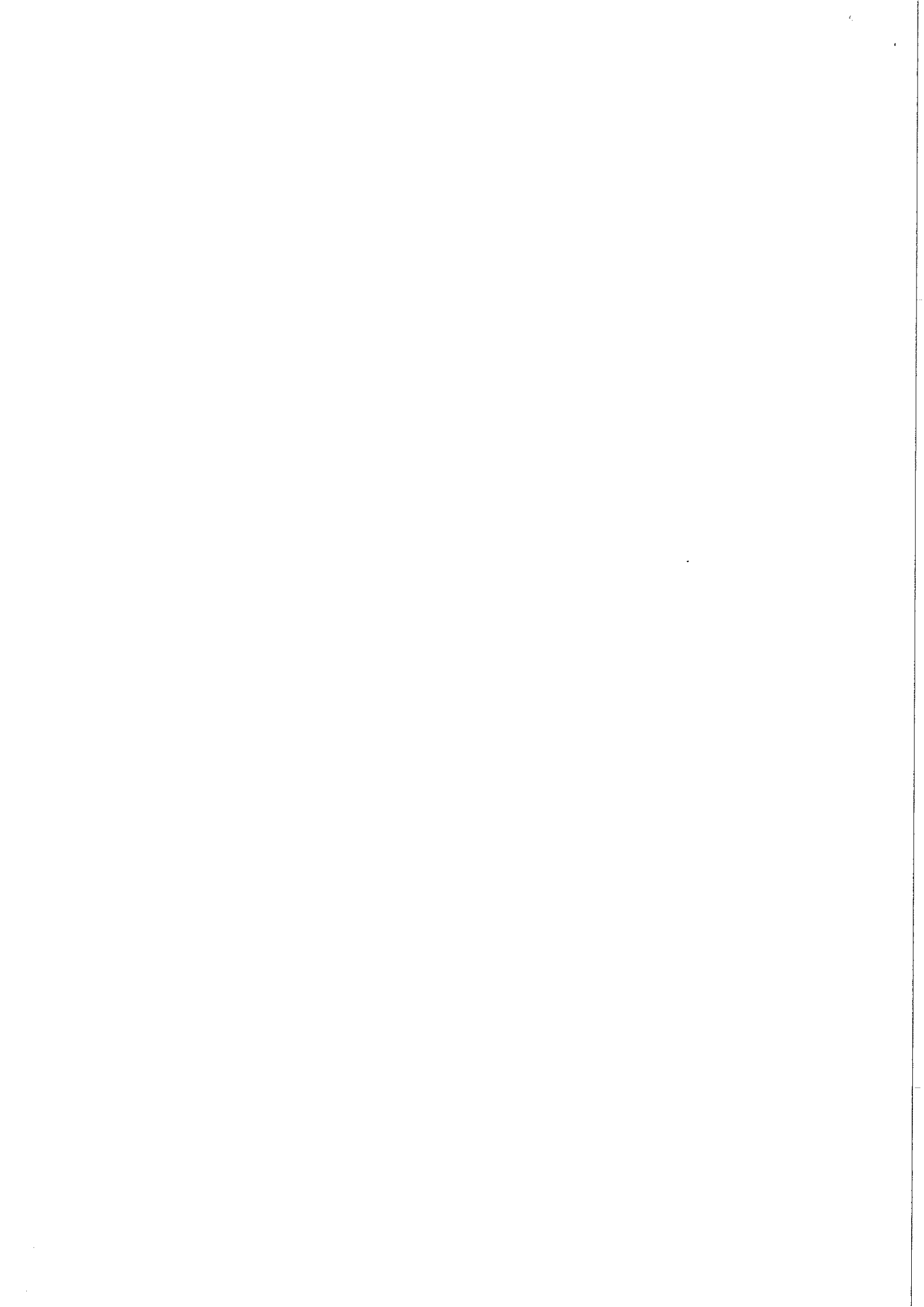
§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Stepnica

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

---

¹⁾Zm. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ W STEPNICY

System Informacji Przestrzennej Gminy Stepnica

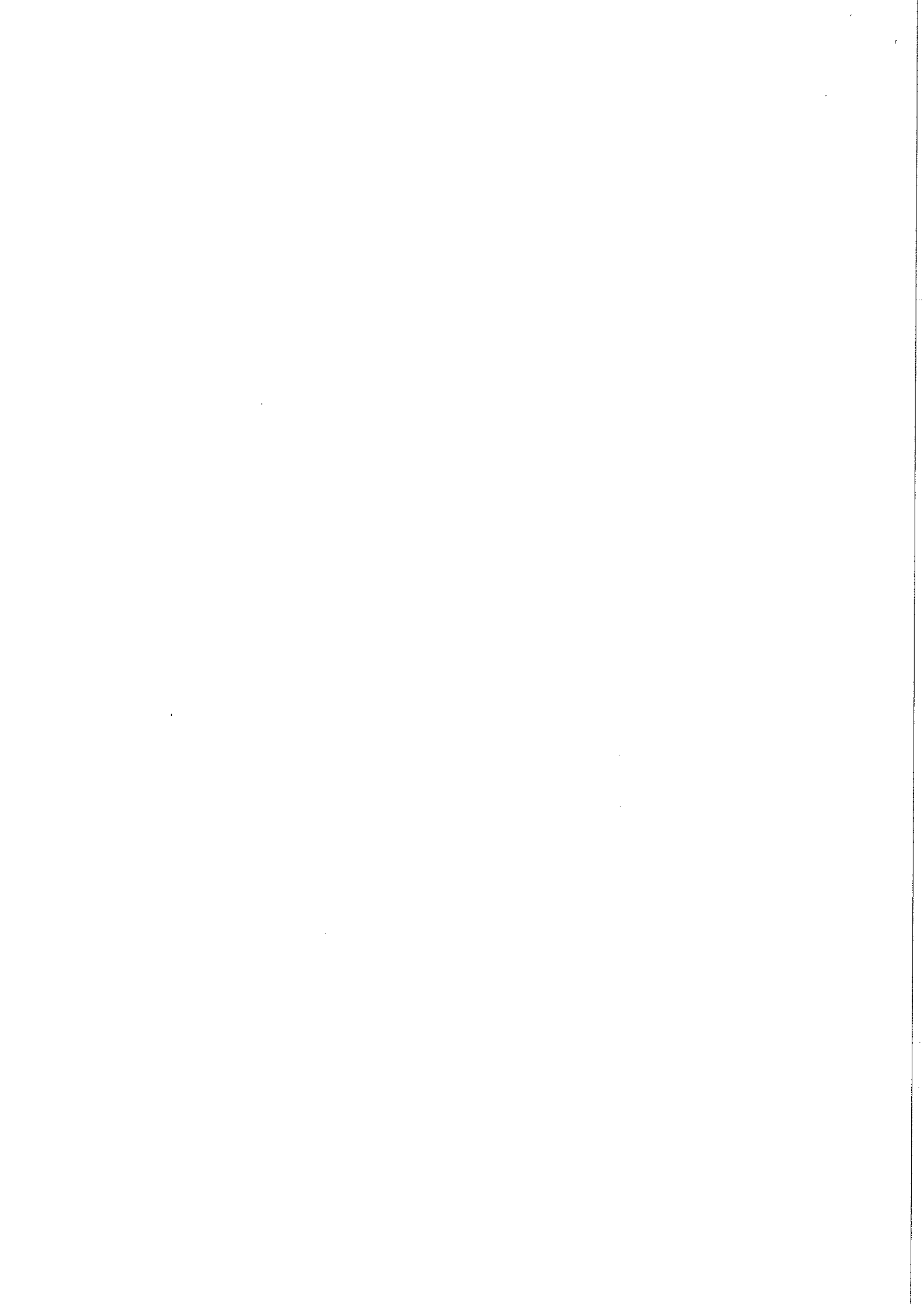
skala 1 : 2000

Załącznik do Uchwały
NR VII/73/1515 Rady
Miejskiej w Stepnicy z
dnia 8 października
2015r.

Przebieg ulicy
Bolesława Prusa

Map data © OpenStreetMap contributors, Imagery © Mapbox

UZASADNIENIE

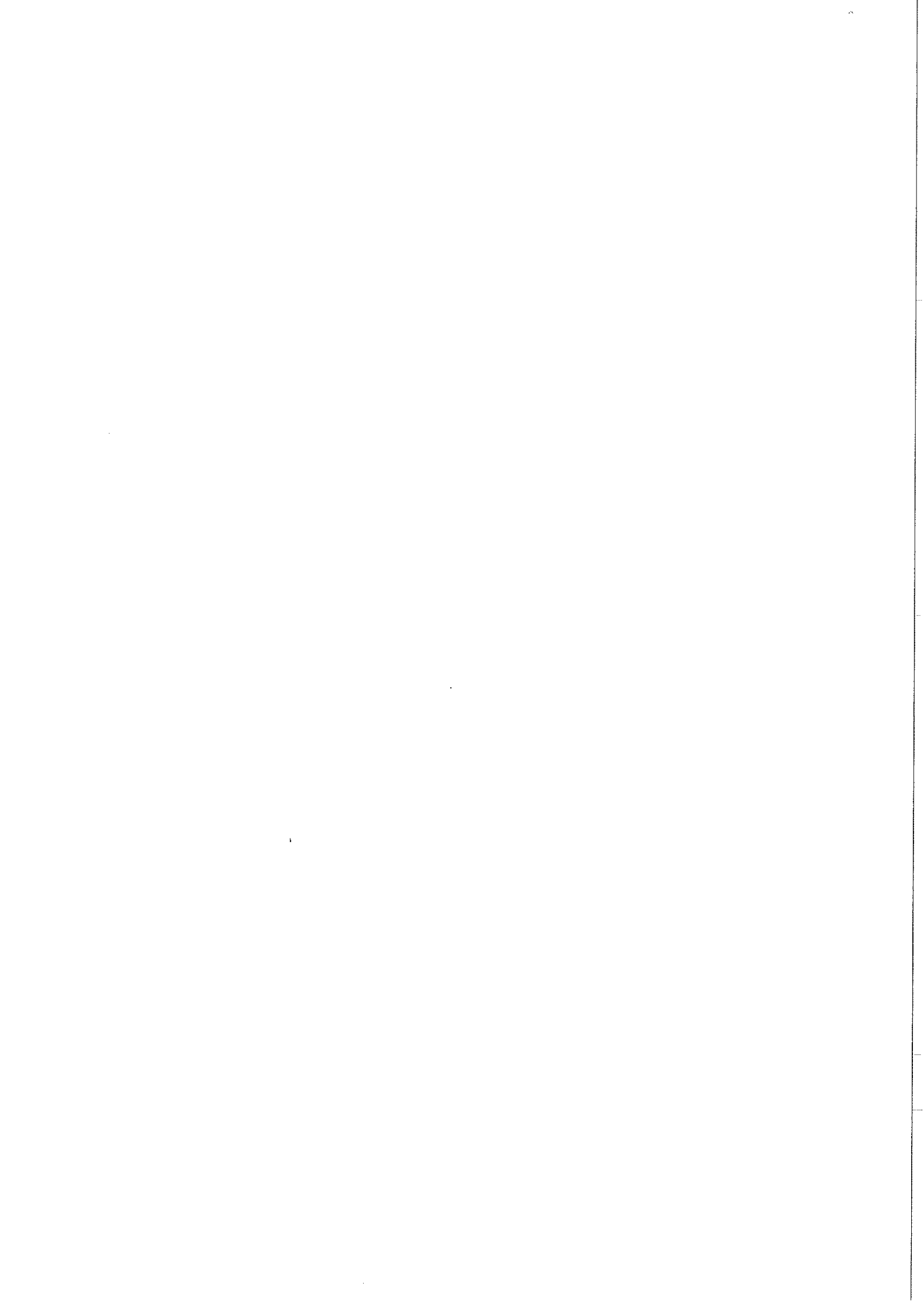
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, do wyłącznej właściwości Rady Gminy należy nadawanie między innymi nazw ulic i placów publicznych. Działki oznaczone numerami ewidencyjnymi gruntów: 57 i 60, o pow. 0,5600 ha, położone w obrębie Gąsierzyno, gmina Stepnica stanowią nieruchomość będącą własnością Skarbu Państwa, sklasyfikowaną w rejestrze gruntów jako **dr**. Przedmiotowa droga stanowi drogę dojazdową do nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi z ulicy Wojska Polskiego.

W związku z tym, iż inna droga odchodząca od ulicy Wojska Polskiego nosi nazwę Adama Mickiewicza - wybitnej osobowości w historii polskiej literatury, proponuje się nadanie nazwy przedmiotowej drodze - **Bolesława Prusa**, zasłużonego pisarza.

„**Prus Bolesław**, właściwie **Aleksander Głowacki** (1847-1912), wybitny polski prozaik i publicysta. Wcześniej osierocony, wychowywał się w Puławach i Lublinie u krewnych. Naukę rozpoczął w Szkole Realnej w Lublinie, następnie przeniósł się do Siedlec i Kielc, gdzie mieszkał jego brat Leon, działacz "czerwonych" w powstaniu styczniowym, w którym Prus wziął udział. Ranny, aresztowany, został osadzony w lubelskim więzieniu. Po zwolnieniu ukończył gimnazjum w Lublinie i rozpoczął studia na wydziale matematyczno-fizycznym warszawskiej Szkoły Głównej, następnie w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Puławach. Powróciwszy do Warszawy pracował jako robotnik. 19 V 1912 - umiera w Warszawie, zostaje pochowany na Powązkach, na grobie wystawiono pomnik dłuta S. Jackowskiego z napisem: Serce serc.

Twórczość

Debiutował jako dziennikarz w 1864 korespondencją w Kurierze Niedzielnym, w dziedzinie literatury zaś humoreskami w Kurierze Świątecznym 1866. Jako popularyzator wiedzy rozpoczął działalność rozprawką o elektryczności (1872) w Niwie. W tymże roku podjął pisanie cyklu felietonów Listy ze starego obozu pod pseudonimem Bolesław Prus w Opiekunie Domowym, a od 1874 został stałym felietonistą Niwy. W 1875 rozpoczął druk słynnego cyklu Kronik (do 1887) w Kurierze Warszawskim, które przyniosły mu rozgłos wybitnego publicysty i zaliczone zostały do klasyki dziennikarstwa polskiego. 1879 został członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Literackiego, a 1882 redaktorem Nowin, które w roku następnym zbankrutowały. W latach 80. wypracował swoją teorię powieści (m.in. w polemice Słowo o krytyce pozytywnej, 1890), od której domagał się przede wszystkim realizowania zadań poznawczych i opisywania ważnych procesów społecznych. W pierwszym okresie formowania się jego pisarstwa, do roku ok. 1880, opublikował próby powieściowe, np. Dusze w niewoli (1877), humoreski, np. Kłopoty babuni (1874), opowiadania społeczno-obyczajowe, m.in. Pałac i rudera i Sieroca dola (1875). Uważa się, że dojrzały okres twórczości Prusa rozpoczął się w 1880, z chwilą opublikowania nowel: Anielka, Powracająca fala, Michałko, a w roku następnym m.in. Katarynka, Antek i w 1883 Grzechy dzieciństwa. W 1884 poznał S. Witkiewicza i nawiązał współpracę z tygodnikiem Wędrowiec propagującym naturalizm i realizm, co wywarło wpływ na jego twórczość. Na łamach tego czasopisma opublikował 1885 pierwszą w literaturze polskiej powieść naturalistyczną - Placówkę. Ukazały się też zbiory: Pierwsze opowiadania (1881) oraz Szkice i obrazki (1885). Szczytowym okresem twórczości literackiej Prusa były lata 1885-1897, gdy ogłosił

wybitne utwory, uchodzące za największe osiągnięcia polskiej powieści: Placówkę, Lalkę (1890), Emancypantki (1894), Faraona (1897) - fresk historyczny starożytnego Egiptu. Na przełomie XIX i XX w. Prus poświęcił wiele uwagi pracy społecznej, np. biorąc udział w zakładaniu Kasy Przeworności i Pomocy dla Literatów i Dziennikarzy, 1905 - zostając członkiem Komitetu Obywatelskiego niosącego pomoc pozbawionym pracy robotnikom, 1897 - patronując powstaniu Towarzystwa Higieny Praktycznej im. Bolesława Prusa. Utwory opublikowane w tym okresie, np. Ze wspomnień cyklisty (1903), nie mają już większego znaczenia. Wydarzenia 1905 znalazły wyraz w powieści Dzieci (1906). Śmierć pisarza przerwała pracę nad powieścią Przemiany. Prus jest uważany za jednego z najwybitniejszych prozaików w dziejach literatury polskiej. Wydania m.in.: Pisma (tom 1-4, 1897, wydanie 2 - 1904), Pisma (tom 1-15, 1918-1927), Pisma (tom 1-23, 1924-1927), Pisma (tom 1-29, 1948-1952), Listy (1959), Kroniki (tom 1-20, 1953-1970), Wybór pism (tom 1-10, 1954, wydanie 5 - 1974-1975),..

Źródło: http://portalwiedzy.onet.pl/29956,,,prus_boleslaw,haslo.html

